

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/861- /2011. RP.

Előadó: dr. Oletics Zsolt r. alezredes

Telefon: 06 (1) 443-5674

Tárgy: alapvető jogot sértő

rendőri intézkedés

elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva az előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 378/2011. (XII. 20.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panasznak az intézkedés jogalapja tekintetében

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) -2) panaszos és képviselő
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Budapest rendőrfőkapitánya
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A II. rendű panaszos előadta, hogy 12 éves gyermekét (a továbbiakban: I. rendű panaszos) 2011. június 7-én a játszótéren két fiatalkorú személy megfélemlítette, és játékát eltulajdonította, ezért a II. rendű panaszos feljelentést tett. Az I. rendű panaszos 2011. június 10-én felismerte az egyik feltételezett elkövetőt a házuk előtti téren, ezért a II. rendű panaszos megkérte az I. rendű panaszos különélő édesapját, hogy menjen a helyszínre. A felismert elkövetőt a férfi kérdőre vonta, és értesítették a rendőrséget.

A II. rendű panaszos tájékoztatta a kiérkező járőröket a történetekről és azok előzményeiről. Közben a feltételezett elkövető rokonai is megérkeztek a helyszínre, és a rendőrökkel félrevonulva hosszasan beszélgettek. Ezek után a rendőrök azt mondták a II. rendű panaszosnak és volt férjének, hogy be kell menniük a rendőrségre (Budapesti Rendőrfőkapitányság, XV. kerületi Rendőrkapitányságra, a továbbiakban: rendőrkapitányság).

Mivel hűvös lett, a II. rendű panaszos kérte a rendőröket, hogy tegyék lehetővé, hogy a gyermeke (az I. rendű panaszos) melegebb ruhát vehessen fel, illetve mivel az I. rendű panaszos édesapjánál nem voltak nála az okmányai, jelezték, hogy neki is haza kellett mennie. A rendőrök azt mondták, hogy azt nem lehet, majd további kérésre végül hazakísérték az I. rendű és a II. r. panaszost, hogy meleg ruhát vehessenek magukhoz, és az I. rendű panaszos édesapját is az irataiért.

Miután a II. rendű panaszos az I. rendű panaszost átöltöztette, el akartak indulni a rendőrökkel, az egyik rendőr azonban azt mondta, hogy a II. rendű panaszos nem mehet. Utóbbi hiába kérte, hogy a gyermekével mehessen, az eljáró rendőr arra hivatkozva utasította el a kérését, hogy az ügyeletes tiszt csak két ember – az I. rendű panaszos és az édesapa – beszállítását kérte.

Így a II. rendű panaszos tehetetlenül nézte végig, ahogy elviszik tőle síró, kétségbe esett fiát, az I. rendű panaszost. Azonnal utánuk sietett, de a rendőrségre érve a kapus nem akarta beengedni a fiához és annak édesapjához. Ekkor a II. rendű panaszos szólt az éppen arra járó ügyeletesnek, aki azt mondta neki, hogy felesleges bemennie az előállítottakhoz, az I. rendű panaszos édesapját már így is hátra kellett volna vinni. A II. rendű panaszos nem értette, hogy ez mit jelent, de nem is igazán törődött vele. Közölte ugyanakkor az ügyeleteskel, hogy ha nem engedi be, akkor azonnal engedje el a fiát, akit – mint az egyetlen törvényes képviselője – haza szeretne vinni. Az ügyeletes tiszt tájékoztatta, hogy ezt a II. rendű panaszos megteheti, majd távozott.

A panaszosok beadványuk szerint tudni szeretnék, hogy az I. rendű panaszost milyen alapon „hurcolták meg” és szállították be őt a rendőrkapitányságra, milyen okból tagadták meg a II. rendű panaszostól azt, hogy az I. rendű panaszost a rendőrségre elkísérje, és ott miért nem akarták őt beengedni a II. rendű panaszoshoz.

A panaszosok tiltakoztak az ellen, hogy a Testület a panaszt kivizsgálásra az intézkedést fogantatosító rendőri szerv vezetőjéhez tegye át.

A beadványban foglaltak alapján a II. rendű panaszos az alábbi momentumokat panaszolja az I. rendű panaszos nevében:

- 12 éves gyermeke rendőrségre történő beszállítását;

a II. rendű panaszos saját nevében az alábbi intézkedést panaszolja:

- azt a tényt, hogy nem mehetett gyermekével együtt a rendőrségi szolgálati járműben;
- nem engedték be a rendőrkapitányság épületébe.

II.

A Panasztestület állásfoglalásában alapjog súlyos sérelmét állapította meg és azt megküldte részemre. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

A panasztestület a panaszolt momentumokkal kapcsolatosan az alábbi állásfoglalást alakította ki:

Megállapította, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettség terhelte a bejelentés kapcsán.

Úgy foglalt állást, hogy az I. rendű panaszos „bekísérése” a rendőrségre jogalap hiányában súlyosan sértette az I. rendű panaszos személyi szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogát.

A II. rendű panaszos azon panasza tárgyában, hogy a rendőrkapitányság épületében nem kívánták beengedni, nem állapított meg jogsérelmet a Panasztestület.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékok alapján állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást.

- panasz
- Az intézkedő rendőrök által készített szabálysértési feljelentés (2 lap);
- a rendőrkapitányság intézkedéskor szolgálatban volt ügyeletes tisztjének jelentése (2 lap);
- az intézkedő rendőrök által az előállításról készített jelentés (2 lap);
- az intézkedő rendőr kiegészítő jelentése (1 lap);
- a közrendvédelmi ügyeleti feladatot ellátó r. ftzls. jelentése (1 lap);
- a rendőrkapitányság vezetője nevében kiadmányozott tájékoztató levél (2 lap).

IV.

A panasz, valamint az előállításról szóló, illetve az intézkedő rendőr kiegészítő jelentése, továbbá a kapitányságvezető nevében kiadmányozott tájékoztató levél alapján megállapítható, hogy a rendőrök a 2011. június 10-én 18:20 óra körüli időben állampolgári bejelentés alapján intézkedtek. A bejelentés szerint a II. rendű panaszos volt férje egy fiatalkorú személyt bántalmazott a Budapest XV. kerületi játszótéren. A kiérkező rendőröket a II. rendű panaszos fogadta, aki elmondta, hogy két nappal korábban két ismeretlen fiatalkorú személy elvette gyermekétől a játékát. Emiatt akkor bejelentést is tettek, az ügyben 2011. június 08-án szabálysértési feljelentés is készült.

A rendőrök a tényállás tisztázását követően jelentést tettek az ügyeletes felé, aki azt az utasítást adta, hogy az I. rendű panaszost és édesapját „kísérjék be” az „ügy tisztázása” céljából. A felsorolt rendőrségi dokumentumok egységesen állítják, hogy a gyermekkorú I. rendű panaszos „beszállítására” az ellentmondások feloldása érdekében, végső soron tanúkihallgatás céljából került sor. Megállapítható valamennyi rendőrségi iratból az is, hogy a rendőrök a II. rendű panaszos rendőrkapitányságra történt megérkezéséig abban a jóhiszemű feltételezésben jártak el, hogy az I. rendű panaszos felett szülői felügyeleti jogot gyakorol édesapja, akit mint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt állítottak elő.

Mivel a rendőr utasításra szállította az I. rendű panaszost a rendőrkapitányságra, és ennek tényét közölte a gyermek szüleivel a rendőr, ezért függetlenül a rendőrségi iratokban használt – „beszállítás”, „bekísérés”, kifejezésektől, az I. rendű panaszossal szemben előállítást alkalmazott a rendőr. Az Rtv. 33.§ (1) és (2) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy akár kötelező, akár mérlegelhető előállítási ok volna bármely személy tanúként történő kihallgatása. A tanút megjelenésre kötelezni az „idézés” jogintézmény alkalmazásával lehet a külön jogszabályokban meghatározott módon. A panaszeljárásnak ugyan nem tárgya, de nyomatékosan megjegyzem, hogy a gyermekkorú személyek tanúként történő kihallgatásának külön törvényben részletezett szabályaira (a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 86. § (1), valamint a (3) és az édesapa „bűncselekménnyel gyanúsíthatósága” miatt különösen a (4) bekezdésére) is tekintettel aggályos ez a gyakorlat.

Megállapítom, hogy az I. rendű panaszos ilyen célzattal történt előállítása a rendőrségre jogalap nélkül történt.

A II. rendű panaszos sérelmezte, hogy nem utazhatott a szolgálati gépjárműben gyermekével a rendőrkapitányságra. Tekintettel arra, hogy az I. rendű panaszost az édesapjával együtt állították elő, így további szülő jelenlétét nem volt szükséges biztosítani. Így más intézkedést foganatosítani nem kellett.

A rendőrségi iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az II. rendű panaszost a rendőrkapitányság épületébe beengedték, ott gyermekéhez engedték, és ekkor az apa jelenlétében úgy nyilatkozott, hogy a szülői felügyeleti jogokat kizárólag ő gyakorolja az I. rendű panaszos vonatkozásában. A kapitányságvezető nevében kiadmányozott tájékoztató levélben és a ügyeletes tiszti szolgálatot ellátó rendőr jelentésében is egységesen azt a tájékoztatást adták a II. rendű panaszosnak, hogy az ügy elhúzódása miatt el tudnak tekinteni a gyermek meghallgatásától. Erre azonban a II. rendű panaszos azt válaszolta, hogy a gyermeke ragaszkodik édesapjához, ezért együtt kívánnak távozni. Emiatt tehát jogsérelem nem érte a panaszosokat.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

V.

A Panasztestület által a jelen ügyben tett valamennyi megállapítással egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése, 61. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (1), (2) bekezdése, 48. §-a, 92. § (1) bekezdései, a 93/ A § (6),(7) és (9) bekezdései;

Budapest, 2012. március „ „.

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**